

Efter ett besök hos den olycklige /

Franzén, Frans Michael,

81 A Br.

National Library
of Sweden

FRANZÉN, FR. M. Ex. A.
EFTER ETT BESÖK HOS
DEN OLYCKLIGE

Vitt b.
(Bv)
8

81A

1875

Kungl. biblioteket

0 0000 000103069

Efter ett besök hos den olycklige.

Är det min son! Ack nej! det är ej han,
 Den älskade, den älskansvärde! Nej!
 En ond demon har i hans ställe trädt
 Och lånt hans skepnad, men förbytt hans uppsyn.
 I denna hemska, vildt förströdda blick,
 Küns icke mer igen den öppna, glada,
 Godlynta själ, som allas hjertan vann.
 Och detta galna skryt, hur skildt ifrån
 Hans anspråkslösa tänkesätt och väsen!
 Det är ej han, det är en mörksens ande:
 Dock, när ej nöjd att ställa fram sitt jag
 För alla stora namn, som ryktet prisar,
 Han ropar: jag är Konung, jag är Gud;
 Hvad är det annat än den sjelfviskhet,
 Som ligger gömd i menskohjertats djup,
 Och när den släpps ur tygeln af förnuft
 Och religion, ursinnigt bryter ut
 I otrons öfverdåd, i lastens vildhet!

Men så förspillde ej min arme son
 Sitt menskovärde. Af en il från norden
 Förtrycktes strängaspelet i hans hjerna.
 Vål njöt han lifvets glädje, men blott så,
 Att han med andra kunde dela den
 Och efteråt ännu åt den sig gläda.
 Sitt hjertas godhet röjde han ju ock
 Vid första yttringen af sin förvirring,
 Då af det guldstreck, han sig trodde funnit,
 Han ville göra rika icke blott
 Sin far och sina bröder utan alla,
 Som i sitt vänskapsband han trofast slöt.

Beröm dig ej, du vise, af ditt vett,
 Du hjelte, af ditt mod! En kulen vindfläkt
 Omkring din hjessa kan heröfva dig
 Allt som ditt stolta företräde gör.
 Ja, du är icke ens en menska mer.
 Ej mer en menska! hvad förskräckligt ord
 Om den olycklige, som är min son!
 Hur grymt om honom, grymt emot mig sjelf,
 Som bär i krossadt fadershjerta minnet
 Af hvad den käre var! Ack blott ett minne! —
 Dock än med hopp förent! Hur kunde eljest
 Jag arme fader bära detta slag?
 Ett ögonblick var han ju redan vaken
 Och sporde häpen: Gud! hvad har jag drömt!
 Hvad har jag sett för underliga syner!
 Så bor dock i hans inre än, bakom
 Hans störda sinnen, en förnuftig ande,
 Och han skall vakna, då han sakta väcks
 (Som barnet af sin mor, när till sitt bröst
 Hon det vill lägga,) väcks utaf den vård,
 Hvari han tagen är af vettenskapen
 Och menskokärleken i skön förening.
 Men hvad förmå de utan hjälp af dig,

* Biskopens son Carl Wilhelm, f. 1809 f. 1844, smals-
 1845
 Sjuk

O Gud! från hvilken all god gåfva kommer?
Du ljusens Fader! då du tände solen
Och alla stjernor, tände du också
Förnuftets klara ljus i menskosjälén.
Och när af synde'n hon förblindad blef,
Lät du för henne uppgå nådens sol.
Förlåt den arme, hvad han mot dig brutit,
Och mig, hvad jag som fader har försummat!
Och när du väcker hans förnuft igen —
Ack! gör det, om ej förr, i dödens stund, —
Så väck hans ande ock med lifsens ord,
Att han, ur syndens fångenskap förlossad,
Må finna vägen till det rätta hemmet.
Och slutas i din famn, du rätte Fader! *)

F---n.

---

*) Döden slutade hans sorgliga öde den 13
November 1844.

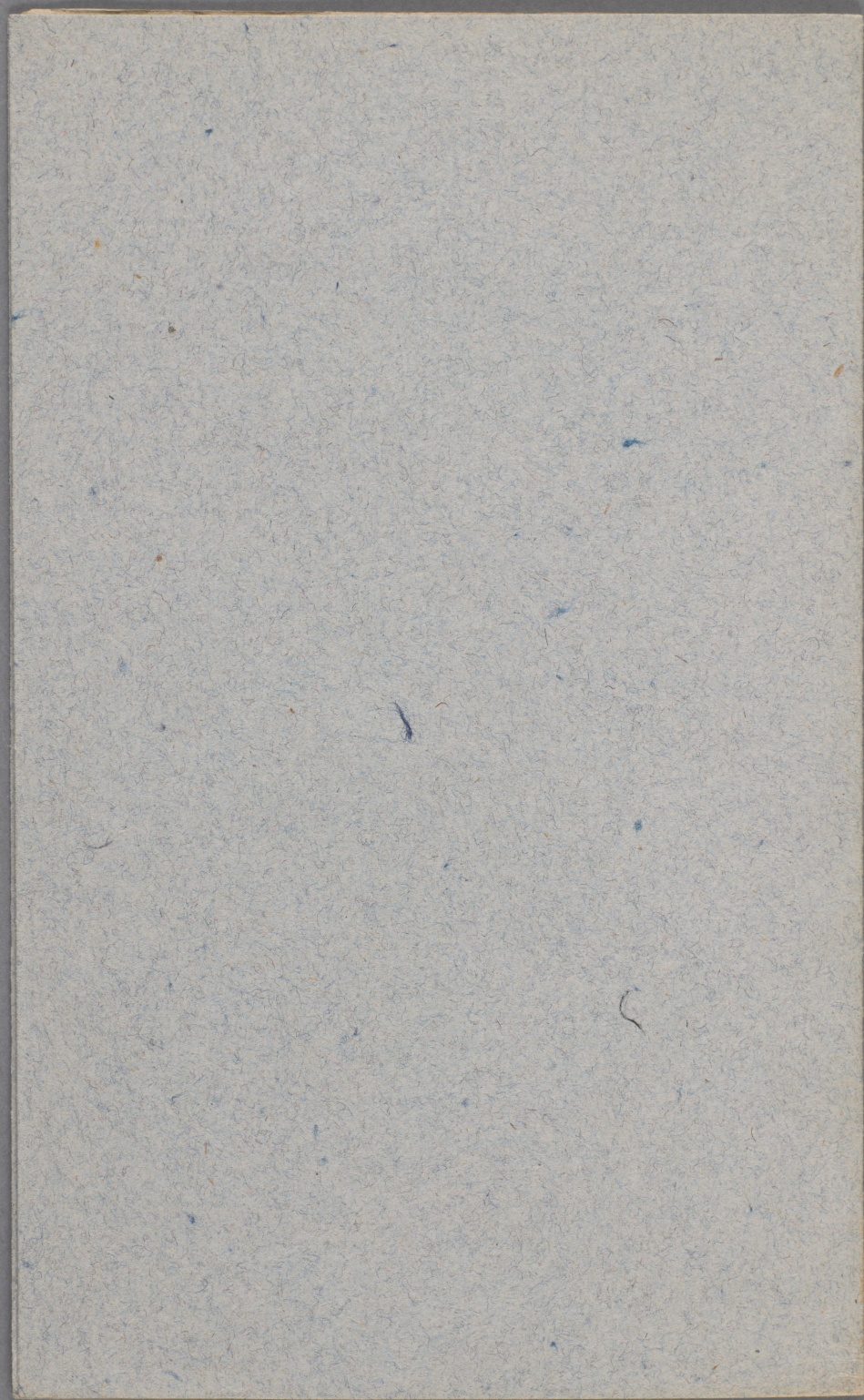

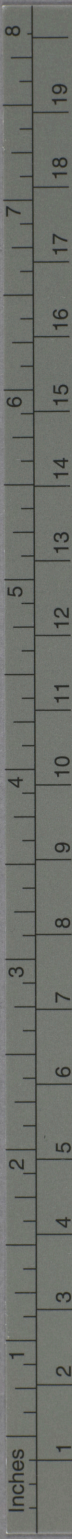

Hernösand, tryckt hos G. Öhrling, 1845.

Inches

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
Light Blue	Light Cyan	Light Green	Light Yellow	Light Red	Light Magenta	White	Light Brown	Light Gray
Dark Blue	Dark Cyan	Dark Green	Dark Yellow	Dark Red	Dark Magenta	White	Dark Brown	Black

